

Sted i Loven, hvor det siges, hvem der skal vælge Revisorerne. Naar altsaa Betsægten skal affattes, ligger det nær, at Bestyrelsen, maasse ubevidst, gjerne vil have nogen Indflydelse paa, hvem der vælges til Revisor, og det opnaar den overordentlig let ved at foreslaa, at Revisorerne skulle vælges af Indskyderne. Jeg har oftere havt Leilighed til at se og deltage i Generalforsamlinger, som afholdes af Sparekasser for at tage Bestemmelser om Et eller Andet. Om der ogsaa nok saa meget har fundet Beskjendtgjørelse Sted, møder der saa godt som Ingen, saa at det er den letteste Sag af Verden ved at faae Enkelte til at møde at faae valgt til Revisorer, hvem Bestyrelsen ønsker. Jeg tror, at Enhver, der kjenner Forholdene, som de ere, vil erkjende, at det forholder sig, som jeg her har anført. For Resten er der nogle andre Ting i Lovforslaget, som vistnok helst burde forandres; men derpaa skal jeg ikke nærmere komme ind ved denne 1ste Behandling af Sagen. Jeg skal kun endnu nævne, at i § 11 staaar der blandt Andet: „Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstituter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overtid er forbeholdt Stiftelse osv.“ Altsaa, hvor Indskyderne faae Part i Udbyttet, skulde denne Lov slet ikke komme til Anvendelse. Nu er det mig bekjendt, at der er flere Sparekasser, der give Indskyderne Part i deres Udbytte. Jeg kjenner blandt Andet en, der deler det aarlige Overtid i 3 Dele, Bestyrelsen tager selv den ene Andeel, Indskyderne faae den anden Andeel, som fordeles i Forhold til det Beløb, hvorfors de staa krediterede i Kassen, og kun een Andeel gaar til Reserverfond og Administration. Dette er faktisk. Altsaa her faae Indskyderne Del i Udbyttet. Skal nu denne Kasse være denne Lov undergiven eller ikke? Jeg tror, at Udtrykkene maa forandres noget, for at der ikke skal opstaa Tvivl i saa Henseende. Forøvrigt kan jeg, da jeg er ved § 11, ikke undlade at tilføje, at hele Spørgsmaalet om Forholdet til Bankerne jo har spillet en stor Rolle ved Sagens Behandling, og jeg har da stadig hørt fremsætte, at Sparekasserne maatte værge sig mod at blive trykkede af Bankerne, men jeg tror rigtignok, at det Modsatte er Tilfældet, at Sparekasserne efterhaanden have faaet Kapitaler, som nærmest høre hjemme i Bankerne. De store Kapitaler, som kun ere disponible for et Døgn, passer ikke i Sparekasser, men kunne grumme let foranledige Banstelsigheder for dem under nedadgaende Konjunkturer, hvor store Kapitaler, fordi de kun ere indkomne midlertidig, meget hurtigt blive tagne ud. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg skal som sagt stemme for Loven, idet jeg erkjender, at, som den foreligger, er den i Virkeligheden bedre, end det ved 1ste Behandling i det andet Thing faae ud til, at den skulde blive. Der er slet Forandringer, og man har navnlig faaet en Kontrol. Det kommer jo meget an paa, hvorle-

des denne vil blive; men man kan vistnok have den Illid til den høitærede Indenrigsminister, at der vil blive valgt en Mand til Sparekassereinspektør, der vil være istand til at skaffe sig en saadan Indflydelse, som er nødvendig, for at han skal kunne udrette Noget. Hans Stilling er efter Lovforslaget egentlig noget svag; men er det en fremragende Personlighed, som kan komme til at staa i et godt Forhold til Bestyrelserne, vil han kunne udrette overordentlig meget Godt.

Sæde: Da jeg hører til det Mindretal, som i forrige Samling stemte mod Sparekasseloven, vil jeg blot udtale, at jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde, idet det for den største Del gaar i den Retning, hvori Mindretallet ifjor ønskede det omændret, medens det var til Forhandling. Jeg skal imidlertid ikke negte, at der er et Par Punkter deri, som jeg vilde ønske vare anderledes. Det ene af disse Punkter er Drettelsen af Embedet som Sparekassereinspektør. Jeg havde ønsket, at det, som var foreslaaet i Indenrigsministerens Forslag ifjor, at der ved den aarlige Finanslov skulde bevilges en Medhjælpssum til Indenrigsministeriet, var kommet tilbage til os; men jeg anser dog ikke den forestagne Forandring for at være i den Grad betydende, at jeg af den Grund skulde rejse nogen Modstand mod Loven eller gjøre Forsøg paa at faae den omændret, da Stemningen maa antages at være fuldstændig for Drettelsen af dette Embede. Med Hensyn til Bankerne er Forslaget noget forskjelligt fra det, som Mindretallet opstillede ifjor. Jeg vilde ønske, at det var blevet omtrængt det samme, som vi da foreslog. Det, jeg har lagt Vægt paa i det Hele med Hensyn til dette Forhold, er, at de Banker, som give sig af med saakaldet Sparekasservirksomhed, i Virkeligheden ikke kunne have nogen anden Sparekasservirksomhed end den, at de derved søge at samle nogle Midler, som ellers vilde gaa til Sparekasserne, men at deres Virksomhed kun har været Bankvirksomhed, og dertil have de faa benyttet de Penge, som de have faaet ind ved at kalde sig Sparekasser. — Den første aerede Løse idag har fremhævet Afslutningen af Regnskaberne. Uagtet jeg anser det for et meget underordnet Punkt, skal jeg dog nævne det, da Bestemmelsen i saa Henseende netop er den samme, som Mindretallet foreslog ifjor, at saafremt der skal være nogen Afslutningsdag, maatte det blive den sidste Mars og ikke den sidste December. Grunden dertil var, at det er bekjendt nok, at den sidste December ere Lerminsforsretningerne endnu ikke afviklede, og at det var en uheldig Tid at afslutte paa, baade fordi Forsretningerne ikke vare afsluttede, og fordi det var en saa travl Tid, at Sparekasserebestyrelserne nok kunde behøve at være fri for det Arbejde, som fulgte med Afslutningen af Bøgerne, og til Bevis paa Rigtigheden heraf